

Uitdaging

R. Baljon *

De afgelopen weken was ik bij diverse bijeenkomsten over de zorg. 'Toekomst van de Zorg', 'Van ziekenhuiszorg naar zorg thuis' en meer van dergelijke mooie titels. De zorg is zoekende naar oplossingen rond vraagstukken als arbeidsmarktkrapte, zinnige en zuinige zorg, digitalisering, stijgende zorgvraag, stijgende kosten. Ik was daarbij aanwezig vanwege mijn nieuwe baan als directeur van het Medisch Service Center (MSC) van Sensire in de Achterhoek.

Een MSC speelt een belangrijke rol bij het leveren van zorg op afstand, via allerlei digitale oplossingen als bijvoorbeeld beeldbellen. E-health oplossingen die een bijdrage leveren aan de vraagstukken zoals hierboven gesteld. E-health moet health worden; geen uitzondering, maar regel. Alhoewel velen hier belangrijke toepassingen voor schetsen, spreekt het nieuwe regeerakkoord over slechts tien miljoen euro per jaar om te investeren in deze ontwikkeling. Een schamel bedrag binnen de totale zorgbegroting. Het gaat namelijk niet alleen om het ontwikkelen van apps en dergelijke. Het is een veel ingewikkelder proces, van rolomkering van professional naar regie bij de burger. Van ingrijpende procesveranderingen, gepaard gaande met cultuurvraagstukken tot het loslaten van de bestaande zorgsilo's met hun geschotte financiering.

Het veld zal dus zelf rond de tafel moeten gaan om tot oplossingen te komen. Niet meer alleen met mooie breed gedragen richtlijnen, zoals diverse artikelen in dit nummer, maar met denkbeelden en oplossingen die bijdragen aan de uitdagingen waar de sector voor staat.

Pauline Meurs, voorzitter van de Raad voor Volksgezondheid en Samenleving zei nog wel tijdens het NRC-Zorgdebat, dat het zoveel mogelijk verplaatsen van zorg naar thuis niet de panacee is van alle problemen. Want thuis moet voor de patiënt ook thuis blijven en niet het nieuwe ziekenhuis. We moeten dus niet doorslaan, maar een goede balans vinden in de toepassing van e-health. Belangrijk is dat dit soort toepassingen de burger meer regie en balans geeft in zijn/haar leven met een gezondheidswaak/ziekte, zoals Machteld Huber beschrijft in haar visie op Positieve Gezondheid.

En wat gaat dit betekenen voor de wondzorg? Ik hoop dat er richtlijnen komen die bijdragen aan die rolomkering. Niet denken vanuit de eigen professie/organisatie, maar de zorg echt anders gaan inrichten, waarbij de burger de

eigen regie terug krijgt. Wat een fantastische uitdaging! 2017 zit er weer bijna op. Een druk jaar met het EWMA-Congres in mei en ons eigen congres in november. Maar wel een geweldig jaar. Dank aan iedereen die daaraan een bijdrage heeft geleverd.

Fijne feestdagen en wederom mijn oproep: 'draag een vuurwerkbril!'

* René Baljon, voorzitter WCS Kenniscentrum Wondzorg